

PROJEKT BUDOWLANY

OBIEKT: **REMONT POMIESZCZEŃ SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
ZAKŁADU OPIEKI ZDROWOTNEJ
w Garbatce Letnisko**

DATA OPRACOWANIA: *lipiec 2011 r.*

INWESTOR: *SPZOZ Garbatka Letnisko
26- 930 ul. Spacerowa 2*

**JEDNOSTKA
PROJEKTUJĄCA:** *P. W. – PRACOWNIA PROJEKTOWA „MAXPOL”
Radom ul. Żeromskiego 51 a
Tel. Fax (048) 385-09-57*

PROJEKTOWAŁ: *mgr inż. arch. Witold Malmon
uprawnienia projektowe w specjalności
architektonicznej bez ograniczeń
GP-III-7342/130/91*

spis treści

1.	DANE OGÓLNE.....	3
1.1.	DANE OGÓLNE.....	3
1.2.	USYTUOWANIE OBIEKTU.....	3
1.3.	WYMOGI PROJEKTOWE.....	3
1.4.	PRZEZNACZENIE OBIEKTU.....	3
2.	PROGRAM UŻYTKOWY OBIEKTU.....	3
2.1.	STREFA ZEWNĘTRZNA I WEJŚCIOWA.....	4
2.2.	STREFA PRZYCHODNI.....	4
2.3.	STREFA TECHNICZNA I SANITARNA.....	5
2.4.	WYKAZ POMIESZCZEŃ.....	5
2.5.	WSKAŹNIKI POWIERZCHNIOWO – KUBATUROWE.....	7
3.	OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO.....	7
3.1.	UKŁAD KONSTRUKCYJNY OBIEKTU.....	7
3.2.	PRZEZNACZENIE.....	8
3.3.	STAN ISTNIEJĄCY.....	8
4.	ZAKRES PRAC REMONTOWYCH.....	8
4.1.	ROBOTY ROZBIÓRKOWE.....	8
4.2.	ROBOTY MURARSKIE.....	9
4.3.	ROBOTY REMONTOWE.....	9
4.4.	ROBOTY INSTALACYJNE.....	9
4.5.	ROBOTY MONTAŻOWE.....	10
5.	ROBOTY WYKOŃCZENIOWE WEWNĘTRZNE.....	10
5.1.	ŚCIANY WEWNĘTRZNE.....	10
5.2.	POSADZKI.....	11
5.3.	ZAKRES ROBÓT I ZASTOSOWANE MATERIAŁY.....	11
5.4.	POZIOMOWANIE POSADZEK.....	12
5.5.	UKŁADANIE WYKŁADZIN.....	13
5.6.	UKŁADANIE POSADZEK CERAMICZNYCH.....	14
5.7.	SUFITY PODWIESZONE.....	15
5.8.	DRZWI WEWNĘTRZNE.....	16
6.	WYMAGANIA TECHNICZNE I SANITARNE DLA POMIESZCZEŃ.....	17
7.	ROBOTY INSTALACYJNE.....	18
8.	ROBOTY NAPRAWCZE TYNKARSKIE.....	18
9.	DOSTĘPNOŚĆ DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH.....	19
10.	CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA OBIEKTU.....	20
10.1.	BILANS MOCY URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH.....	20
10.2.	WŁAŚCIWOŚCI CIEPLNE PRZEGRÓD ZEWNĘTRZNYCH.....	20
10.3.	PARAMETRY SPRAWNOŚCI ENERGETYCZNEJ INSTALACJI GRZEWCZYCH, WENTYLACYJNYCH I KLIMATYZACYJNYCH.....	20
11.	WPŁYW OBIEKTU BUDOWLANEGO NA ŚRODOWISKO.....	20
12.1.	KLASYFIKACJA POŻAROWA.....	20
12.2.	DROGI POŻAROWE.....	21
12.3.	ZAOPATRZENIE WODNE DO WEWNĘTRZNEGO GASZENIA POŻARU.....	21
12.4.	ZAOPATRZENIE WODNE DO ZEWNĘTRZNEGO GASZENIA POŻARU.....	21
12.5.	WARUNKI EWAKUACJI.....	21
12.6.	OZNAKOWANIE EWAKUACYJNE, POŻARNICZE, INFORMACYJNE.....	21
12.7.	WYMAGANIA DLA ELEMENTÓW WYKOŃCZENIA I WYPOSAŻENIA.....	23
12.8.	WYMAGANIA DLA INSTALACJI UŻYTKOWYCH TECHNICZNYCH.....	23
12.9.	URZĄDZENIA PRZECIWOŻAROWE.....	25
12.10.	GAŚNICE PRZENOŚNE LUB PRZEWOŻNE.....	25

1. DANE OGÓLNE:

1.1. DANE OGÓLNE

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej
ul. Spacerowa 2
26-930 Garbatka Letnisko

1.2. USYTUOWANIE OBIEKTU

Obiekt znajduje się w samodzielnym budynku, wykorzystywanym obecnie jako Zakład opieki Zdrowotnej. Budynek jest budynkiem podpiwniczonym o 2 kondygnacjach nadziemnych. Na potrzeby zakładu wykorzystywane są obie kondygnacje nadziemne.

Budynek usytuowany jest przy ulicy Spacerowej, w północnej części miasta. Tereny wokół budynku są zabudowane ze średnią intensywnością o przeważającej funkcji zabudowy mieszkaniowej z zabudowaniami uzupełniającymi. Od północnego wschodu znajdują się tereny sportowe. Od południowego wschodu przebiega nitka kolejowa otoczona pasem zieleni, wzdłuż której nie występuje zabudowa. Od zachodu, wzdłuż ulicy spacerowej znajdują się zabudowania mieszkaniowe.

1.3. WYMOGI PROJEKTOWE

Podstawowym wymogiem projektowym są wymagania inwestora oraz przepisy, którymi należy się kierować podczas dostosowywania obiektów przychodni do obowiązujących przepisów.

Kolejnym wymogiem projektowym jest stan istniejący budynku, usytuowanie pomieszczeń przychodni, układ piwnic, wysokość netto, stan techniczny oraz istniejące uzbrojenie infrastruktury wewnętrznej dla obsługi budynku.

1.4. PRZEZNACZENIE OBIEKTU

Budynek w obecnej formie pełni rolę samodzielnego budynku użytkowanego jako zakład opieki zdrowotnej. Prace projektowe mają na celu utrzymanie przeznaczenia budynku dostosowując go do potrzeb użytkowych i obowiązujących przepisów.

2. Program użytkowy obiektu

Przebudowę obiektu zaplanowano w oparciu o obowiązujące przepisy oraz doświadczenie personelu w użytkowaniu obiektu i ich potrzeby.

2.1. STREFA ZEWNĘTRZNA I WEJŚCIOWA.

Strefa zewnętrzna obejmuje istniejące:

- drogi wewnętrzne oraz parkingi,
- chodniki zewnętrzne,
- tereny zielone,

Strefa wejściowa:

Głównym założeniem projektowym była przebudowa parteru tak, aby możliwe było wykorzystanie wejścia dodatkowego, zlokalizowanego od frontu budynku, w którym obecnie znajdują się pomieszczenia z przeznaczeniem na gabinety lekarskie. Planuje się zmianę funkcji tych gabinetów.

Zaprojektowano układ parteru z wykorzystaniem dwóch istniejących niezależnych wejść z dostępem do recepcji. Wejścia mają służyć rozdziałowi dla pacjentów chorych oraz dzieci zdrowych.

Dla dzieci zdrowych zaprojektowano wejście połączone z pacjentami korzystającymi z zespołu rehabilitacji. Droga pacjentów wchodzących wejściem dla dzieci zdrowych nie krzyżuje się z drogą dla osób chorych. Pacjenci zdrowi posiadają dostęp do kartoteki. Dla korzystania z opieki lekarskiej dla dzieci zdrowych przewiduje się gabinet lekarski.

Wejście ogólne dla dzieci chorych i osób korzystających z opieki specjalistów zlokalizowane jest w obecnym miejscu i prowadzi do holu ogólnego z klatką schodową prowadzącą na piętro budynku.

2.2. STREFA PRZYCHODNI.

Przychodnia składa się z dwóch stref, które posiadają niezależne wejścia. Strefy wchodzące w skład przychodni, to:

- zespół rehabilitacji z gabinetem dzieci zdrowych
- zespół przychodni ogólnej z gabinetami specjalistycznymi

Dla realizacji potrzeb zespołu rehabilitacji przewiduje się zakres zabiegów realizowanych dotychczas w przychodni. W zakresie zespołu rehabilitacji projektuje się zmianę układu gabinetów z przeniesieniem lokalizacji, aby mogły pełnić funkcję niezależnego zespołu.

W zespole rehabilitacji przewiduje się zajęcia z zakresu:

- masażu leczniczego
- laseroterapii
- magnetoterapii
- Uniwersalny Gabinet Usprawniania Leczniczego

Przy zespole rehabilitacji zaprojektowano gabinet lekarski dla dzieci zdrowych. Z poczekalni wspólnej dla dzieci zdrowych i rehabilitacji przewidziano dostęp

do kartoteki pacjentów. Wejście do zespołu jest niezależne i nie krzyżuje się z drogą pacjentów pozostałych, w tym chorych.

Pozostała część przychodni, do której prowadzi wejście drugie, użytkowane obecnie jako główne, to zespół gabinetów ogólnych, gabinetów zabiegowych oraz gabinetów specjalistów.

W części przychodni ogólnej przewiduje się:

- Gabinet zabiegowy / gabinet EKG z poborem analiz
- Gabinety lekarskie
- Gabinet położnej
- Gabinet ginekologiczny
- Gabinet spirometrii i audiometrii

W gabinecie zabiegowym na parterze będzie wydzielony pokój EKG. W gabinecie zabiegowym, zachowując rozdział czasowy, będą wykonywane pobrania materiałów do analiz.

2.3. STREFA TECHNICZNA I SANITARNA

W miejscu istniejących toalet na parterze i piętrze budynku, ze względu na ich niezgodność z warunkami technicznymi, brak sanitariatu dla osób niepełnosprawnych projektuje się zmianę układu sanitariatów. Na parterze zaprojektowano pokój socjalny personelu.

Zaplecze techniczne

Budynek posiada zaopatrzenie w media w zakresie niezbędnym dla funkcjonowania obiektu w zakresie zakładu opieki zdrowotnej. Nie projektuje się rozbudowy zaplecza technicznego.

2.4. WYKAZ POMIESZCZEŃ

PIWNICE (nie objęte zakresem opracowania)				
	RAZEM POWIERZCHNIA PIWNIC			227,45

PARTER				
nr pom.	nazwa pomieszczenia	posadzka	pow. pom.	pow. ogółem
ZESPÓŁ REHABILITACJI				
KOMUNIKACJA				22,45
0.K.7	Przedsiónek	Gres	4,35	
0.K.8	Hol	tarkett	18,10	

UWAGA: Wprowadzanie zmian, jak i wykorzystanie całości lub jednego z elementów opracowania, powielanie, wykorzystywanie koncepcji rozwiązań i kopiowanie w innym opracowaniu bez zgody PWPP Maxpol. traktowane będzie jako naruszenie praw autorskich (Dz.U.24/1994, poz.83, art. 115-118) z wszelkimi konsekwencjami prawnymi.

CZĘŚĆ SANITARNA				14,90
0.S.3	Szatnia	Tarkett	9,30	
0.S.4	Sanitariat	gres	5,60	

GABINETY				55,00
0.R.1	Gabinet Usprawniania leczniczego	Tarkett	18,50	
0.R.2	Masaże	Tarkett	25,55	
0.R.3	Laseroterapia	Tarkett	4,45	
0.R.4	Magnetoterapia	Tarkett	6,50	
RAZEM POWIERZCHNIA REHABILITACJI				92,35

ZESPÓŁ RPRZYCHODNI

KOMUNIKACJA				66,02
0.K.1	Przedsionek	Gres	4,65	
0.K.2	Hol	tarkett	9,41	
0.K.3	Hol + schody	Gres	27,91	
0.K.4	Przedsionek	Gres	4,35	
0.K.5	Rejestracja	Tarkett	9,28	
0.K.6	Archiwum	Tarkett	10,42	

CZĘŚĆ SANITARNA I SOCJALNA

				22,75
0.S.1	Sanitariat męski	Gres	9,25	
0.S.2	Sanitariat damski/nps	Gres	4,50	
0.T.1	Pokój socjalny	tarkett	9,00	

GABINETY

				54,25
0.G.1	Gabinet dzieci zdrowych	Tarkett	14,65	
0.G.2	Gabinet dzieci chorych	Tarkett	14,60	
0.G.3	Gabinet zabiegowy	Tarkett	19,10	
0.G.4	gabinet EKG	Tarkett	5,90	

RAZEM POWIERZCHNIA PRZYCHODNI PARTER

				143,02
RAZEM POWIERZCHNIA PARTERU				235,37

PIĘTRO

nr pom.	nazwa pomieszczenia	posadzka	pow. pom.	pow. ogółem
ZESPÓŁ PRZYCHODNI				

UWAGA: Wprowadzanie zmian, jak i wykorzystanie całości lub jednego z elementów opracowania, powielanie, wykorzystywanie koncepcji rozwiązań i kopiowanie w innym opracowaniu bez zgody PWPP Maxpol. traktowane będzie jako naruszenie praw autorskich (Dz.U.24/1994, poz.83, art. 115-118) z wszelkimi konsekwencjami prawnymi.

KOMUNIKACJA				66,02
1.K.1	Hol główny / poczekalnia	gres	49,38	
1.K.2	Korytarz	gres	14,55	
CZĘŚĆ SANITARNA				10,65
1.S.1	Wc personelu	Gres	2,90	
1.S.2	P.gospodarcze	Gres	2,80	
1.S.3	Wc nps	Gres	4,95	
ADMINISTRACJA				25,75
1.A.1	Pokój administracji	Gres	15,00	
1.A.2	Pokój kierownika	Gres	10,75	
GABINETY				108,27
1.G.1	Gabinet lekarski	Gres	14,40	
1.G.2	Gabinet położnej	Gres	10,30	
1.G.3	Gabinet ginekologiczny	Gres	15,60	
1.G.3.1	Pokój intymny	Gres	2,20	
1.G.4	Gabinet spirometrii i audiometrii	Gres	14,65	
1.G.5	Gabinet lekarski	Gres	17,99	
1.G.6	Pokój pielęgniarstwa	Gres	12,13	
1.G.7	Gabinet lekarski	Gres	21,00	
RAZEM POWIERZCHNIA PIĘTRA				210,69

2.5. WSKAŹNIKI POWIERZCHNIOWO – KUBATUROWE

Powierzchnia całkowita przychodni	898,23 m ²
Powierzchnia netto przychodni	673,51 m ²
Kubatura przychodni netto	2 696,55 m ³

3. Opis stanu istniejącego

3.1. UKŁAD KONSTRUKCYJNY OBIEKTU

Budynek wybudowany jest w systemie tradycyjnym, w konstrukcji murowanej o porzecznym układzie ścian, 5-cio traktowy, podpiwniczony o dwóch kondygnacjach nadziemnych.

UWAGA: Wprowadzanie zmian, jak i wykorzystanie całości lub jednego z elementów opracowania, powielanie, wykorzystywanie koncepcji rozwiązań i kopiowanie w innym opracowaniu bez zgody PWPP Maxpol. traktowane będzie jako naruszenie praw autorskich (Dz.U.24/1994, poz.83, art. 115-118) z wszelkimi konsekwencjami prawnymi.

3.2. PRZEZNACZENIE

Obecnie budynek jest użytkowany jako zakład opieki zdrowotnej. Jest obiektem wolnostojącym i funkcjonalnie niezależnie użytkowanym.

3.3. STAN ISTNIEJĄCY

Budynek posiada trzy użytkowane wejścia do budynku, z których jedno prowadzi do holu ogólnego z dostępem do recepcji, pozostałe dwa wejścia prowadzą do poradni dziecięcej – dla dzieci zdrowych i chorych, przy czym tylko wejście dla dzieci zdrowych komunikuje się z recepcją. W jednej części budynku, na kondygnacji parteru znajduje się zespół rehabilitacji. Druga część budynku jest wykorzystywana jako gabinety lekarskie. Znajdują się w niej pomieszczenia przeznaczone na gabinety lekarskie, ale nie posiadają one łatwego dostępu do części socjalnej i recepcji.

Posadzki części pomieszczeń wykonane są z gresów. W części ogólnodostępnej znajdują się toalety dostępne z głównego korytarza. Toalety nie są przystosowane do korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne. Brak jest komunikacji pionowej umożliwiającej osobom niepełnosprawnym korzystanie z pomieszczeń na piętrze budynku.

Schody wewnętrzne spełniają wymagania dla budynków służby zdrowia.

Ściany pomieszczeń są tynkowane i wykończone powłoka malarską.

Gabinety posiadają podłączenie do instalacji wodnej i kanalizacji i wyposażone są w umywalki.

Wysokość netto pomieszczeń wynosi od 3,07m do 3,13m.

4. ZAKRES PRAC REMONTOWYCH

Główną wytyczną opracowania jest przystosowanie pomieszczeń do obowiązujących przepisów oraz uzyskanie układu umożliwiającego pełne wykorzystanie pomieszczeń budynku.

Zaprojektowano zmianę układu funkcjonalnego na parterze, w celu uzyskania dogodnego dostępu do części budynku obecnie nieużytkowanej.

4.1. ROBOTY ROZBIÓRKOWE

Przewiduje się wyburzenia ścianek działowych. Wyburzeń dokonać według rysunku architektonicznego.

Projektuje się poszerzenie części otworów drzwiowych oraz wykonanie przebić w ścianie nośnej i wykonanie podciągu z profili stalowych.

Posadzki w pomieszczeniach przychodni na kondygnacji parteru przewiduje się do wymiany na wykładziny obiektowe typu tarkett, na piętrze projektuje się częściową wymianę posadzek na gresy.

4.2. ROBOTY MURARSKIE

Ścianki działowe w budynku wykonać z bloczków gazobetonowych grubości 8 i 12 cm. Ścianki wymurować do wysokości sufitów.

Lokalizację oraz grubości ścian nowoprojektowanych wykonać według projektu architektonicznego.

4.3. ROBOTY REMONTOWE

W miejscu poszerzeń otworów drzwiowych w ścianach nośnych projektuje się nadproża stalowe skręcane z profili [160.

W zakres prac remontowych wchodzi wyrównanie posadzek po skuciu podłóg z płytek i ułożenie wykładzin obiektowych pcw (tarkett) w pomieszczeniach parteru, poza pomieszczeniami sanitarnymi. W sanitariatach należy wykonać posadzki z gresów lub innych płytek nienasiąkliwych.

W korytarzu głównym projektuje się sufit obniżony nad którym przewiduje się wykonanie przestrzeni instalacyjnej.

Ściany należy pokryć powłoka malarską. W gabinetach należy użyć farb umożliwiających zmywanie i odkażanie. Ściany pomieszczeń sanitarnych wykonać z płytek do wysokości min.2,0m. Przy umywalkach w gabinetach należy wykonać okładziny ścian z płytek ceramicznych nienasiąkliwych. W gabinecie zabiegowym należy wykonać okładziny ścian do wysokości 2,0m z płytek nienasiąkliwych.

4.4. ROBOTY INSTALACYJNE

W skład remontu wchodzi roboty instalacyjne:

- wykonanie nowej instalacji elektrycznej
- wykonanie instalacji wentylacji mechanicznej
- wykonanie instalacji wod.-kan. dla projektowanych urządzeń
- wykonanie instalacji teletechnicznej
- wymiana grzejników

Przewody instalacji przechodzące w przestrzeni holu należy prowadzić natynkowo lub w szynach instalacyjnych natynkowo. Przewody instalacji teletechnicznych i elektrycznych prowadzić w przestrzeni instalacyjnej powyżej stropu podwieszanego. Kanały wentylacji mocować za pomocą wieszaków. Do montażu należy używać kołków stalowych z kołnierzami stalowymi. Przejście do pomieszczeń wykonać należy przez ściany w przestrzeni powyżej sufitu podwieszanego. W pomieszczeniach użytkowych, tj. gabinetów, należy instalacje prowadzić podtynkowo w bruzdach w ścianie.

4.5. ROBOTY MONTAŻOWE

W pomieszczeniach przewiduje się wymianę drzwi wewnętrznych oraz montaż sufitów podwieszanych w holach. Należy wykonać wymiany posadzek i wykonanie połączeń ścian z posadzką w sposób wyoblony i łatwo zmywalny. Projektuje się wykonanie platformy przyschodowej o torze krzywoliniowym na piętro, dla obsługi osób niepełnosprawnych. Balustrady schodów wykonać obustronne z zachowaniem szerokości 1,4m pomiędzy poręczami.

5. ROBOTY WYKOŃCZENIOWE WEWNĘTRZNE

Roboty wykończeniowe polegają na:

- naprawie ubytków po bruzdach instalacyjnych
- wykonanie powłok malarskich
- wykonanie posadzek
- wykonanie sufitów podwieszanych
- wykonanie montażu stolarki drzwiowej
- montaż platformy schodowej dla osób niepełnosprawnych

5.1. ŚCIANY WEWNĘTRZNE

istniejące

- wykończenie wg rodzaju użytkowania (powłoka malarska, glazura)
- Tynk cem-wap,
- Cegła ceramiczna pełna grubość muru 12-25cm
- Tynk cem-wap,
- wykończenie wg rodzaju użytkowania (powłoka malarska, glazura)

projektowane

ściana działowa w pomieszczeniach sanitarnych

- powłoka malarska, do 2,0 m glazura
- Tynk cem-wap,
- Pustak gazobetonowy 8/12cm
- Tynk cem-wap,
- powłoka malarska, do 2,0 m glazura

ściana działowa w pomieszczeniach użytkowych

- wykończenie wg rodzaju użytkowania (powłoka malarska, glazura)
- Tynk cem-wap,

- Pustak gazobetonowy 12cm
- Tynk cem-wap,
- wykończenie wg rodzaju użytkowania (powłoka malarska, glazura)

5.2. POSADZKI

W obiekcie zaprojektowano następujące rodzaje posadzek (lokalizacja wg rysunków architektonicznych):

- Płytki ceramiczne nieśliskie, zmywalne nienasiąkliwe
 - w pomieszczeniach sanitarnych, przedsionkach i pomieszczeniach na piętrze
- Elastyczne wykładziny obiektowe pcw,
 - w pomieszczeniach parteru poza sanitarnymi i przedsionkami

5.3. ZAKRES ROBÓT I ZASTOSOWANE MATERIAŁY

W remontowanych pomieszczeniach projektuje się wykonanie posadzek z wyoblonymi krawędziami na połączeniu ze ścianami. Jako warstwę wykończeniową pomieszczeń komunikacji, pomieszczeń ogólnodostępnych oraz gabinetów projektuje się elastyczne wykładziny obiektowe. Dobór wykładziny należy docelowo przed montażem uzgodnić z inwestorem. Do wykładania posadzek należy stosować wykładziny tekstylne odpowiadające normom państwowym lub aprobatom i atestom. W projekcie przewiduje się wykonanie wykładzin o następujących parametrach:

- wykładziny wielowarstwowe (heterogeniczne)
- grub. Warstwy ścieralnej min. 7mm
- Klasyfikacja zastosowania EN 649 - 23/34/43,
- Odporność na ścieranie EN 649 – Grupa P,
- Antypoślizgowość EN 13893 – Klasa DS,
- Antystatyczność DIN 51953 – 109 Ω,
- Trudnopalność: PN-B-02854 trudnozapalny, PN EN13501-1:2004 – Bbl-s1.

Wykładzina powinna posiadać następujące certyfikaty i atesty:

- Atest higieniczny,
- Certyfikat zgodności ITB,
- Krajową Deklarację Zgodności.

5.4. POZIOMOWANIE POSADZEK

W celu wykonania nowych posadzek należy wykonać roboty mające na celu usunięcie istniejących warstw wykończeniowych. Powierzchnia podłoża musi być jednorodna, bez rys, braków i występow, wolna od tłuszczów, zanieczyszczeń i mleczka cementowego. Należy usunąć wszelkie niedokładności posadzki. Wymagana jest równość powierzchni: odchylenia w dowolnym miejscu na długości 1m nie powinny przekraczać 2-3mm. Większe ubytki należy zaszpachlować. Podłoża porowate należy przeszlifować.

Celem uzyskania gładkości powierzchni należy zastosować masę niwelującą. Niwelację posadzki należy wykonać w sposób umożliwiający – po uwzględnieniu wszystkich warstw - montaż stolarki drzwiowej o wysokości w świetle ościeżnicy 200cm. Przed wylaniem masy należy zastosować środek gruntujący, tego samego producenta co masa.

Wilgotność podłoża nie może przekraczać 2,5%. Musi to zostać sprawdzone odpowiednim miernikiem.

Wyrównanie posadzek można wykonać poprzez zastosowanie cementowej, samoczynnie poziomującej się zaprawy do wyrównywania podkładów pod posadzki w zakresie od 2 do 6 mm.

Właściwości materiału zastosowanego:

- może być wylewany maszynowo
- odporny na obciążenia liniowe i punktowe
- odporny na ścieranie
- posiada wysokie właściwości penetrujące i wypełniające
- bez tendencji do tworzenia rys
- Przyczepność: > 1,5 MPa
- Mocowanie płytek ceramicznych: po 24 h
- Mocowanie innych wykładzin: min. po 72 h
- Temperatura stosowania: od +5oC do +25oC

Skład:

mieszanina cementów z wypełniaczami mineralnym i modyfikatorami

Zastosowanie:

Materiał służący do wyrównywania stropów betonowych oraz podkładów cementowych i anhydrytowych pod wszelkiego rodzaju wykładziny (w tym pcw, płytki ceramiczne).

Do stosowania wewnątrz budynków. Dla pomieszczeń sanitarnych materiał umożliwiający narażenie na trwałe zawilgocenie.

Sposób stosowania

Materiał umożliwiający wylewanie na mocne, szorstkie, suche i wolne od substancji antyadhezyjnych podłoża:

beton (wiek powyżej 3 miesięcy, wilgotność $\leq 2,5\%$)

Zabrudzenia, powłoki malarskie, resztki klejów i warstwy zwietrzałe należy całkowicie usunąć. Można użyć frezarek, śrutownic lub polerek. Powierzchnia powinna być starannie zamieciona i odkurzona. Zanieczyszczenia, których nie usunięto, mogą po wylaniu masy wypłynąć na powierzchnię. Należy użyć materiałów posiadających dużą siłę penetracji. Przed przystąpieniem do wylania masy dokonać dokładnego zaszpachlowania rys, pęknięć, wszelkich dziur i ubytków w podłożu. Powierzchniowe pęknięcia i ubytki w podłożu trzeba poszerzyć, odkurzyć i zagruntować preparatem gruntującym, a następnie wypełnić używając do tego celu zapraw naprawczych tego samego producenta lub dopuszczone do zastosowania przez producenta. Reperację podłoża należy wykonać co najmniej na dzień przed wylewaniem właściwej warstwy podkładu.

Podłoża chłonne i mocno pylące, po oczyszczeniu i wyrównaniu powierzchni, należy zagruntować emulsją gruntującą. Zagruntowanie podłoża zapobiega odciąganiu wody z podkładu i pojawianiu się na jego powierzchni pęcherzyków powietrza. Przed wylewaniem masy należy ustalić wstępny poziom grubości warstwy, w zależności od występujących nierówności podłoża (odnosimy się do najniższego punktu i wylewka musi przynajmniej na 2 mm zakryć punkt najwyższy). Niwelacje możemy przeprowadzić dowolnym znanym sposobem (np. za pomocą niwelatora i łąty, schlauwą lub z wykorzystaniem poziomicy). Sposób przygotowania masy poziomującej należy dostosować do zaleceń konkretnego producenta. Gotową porcję wylać na podłoże i rozprzestrzenić długą stalową pacą lub listwą zgarniającą, poczynając od jednej ze ścian i stopniowo przesuwając w kierunku wyjścia.

Połączenie kolejnych partii wylewki wykonywać w czasie nie dłuższym niż 10 min, lub według zaleceń producenta. Powierzchnie świeżo wylanej posadzki należy przeciągnąć wałkiem kolczastym w celu uwolnienia pęcherzyków powietrza. Wylaną zaprawę chronić przed zbyt szybkim przesychnianiem spowodowanym przeciągami lub silnym nasłonecznieniem. Jeżeli w podłożu występują dylatacje lub szczeliny przeciwskurczowe, to należy je również powtórzyć w warstwie poziomującej. Przy wylewaniu posadzki na pękniętych, odkształcających się podłożach nie można wykluczyć powstawania rys w posadzce i na powierzchni sztywnych wykładzin.

5.5. UKŁADANIE WYKŁADZIN

Do wykonywania posadzek z wykładziny można przystąpić po zakończeniu wszystkich robót budowlanych stanu surowego i robót wykończeniowych oraz po zakończeniu wszystkich robót instalacyjnych łącznie z przeprowadzeniem prób ciśnieniowych.

Wszystkie łączenia należy spawać celem uzyskania jednolitej posadzki. Co-kół na ścianie wykonać w formie wywinięcia wykładziny na ścianę do wys. 10cm z wyoblonym narożnikiem przypodłogowym.

Temperatura powietrza w pomieszczeniach, w których wykonuje się posadzki z wykładzin nie

powinna być niższa niż +10°C. Wykładzinę należy na 24 godziny przed przyklejeniem rozwinąć z rulonu, pociąć na arkusze odpowiednio do wymiarów pomieszczenia i luźno ułożyć na podkładzie, tak aby arkusze tworzyły zakładki ok. 3 cm. Styki arkuszy należy dopasować przez jednoczesne przecięcie obu zachodzących na siebie brzegów arkuszy.

Wykładzinę układać tak, aby spoiny między arkuszami przebiegały prostopadłe do ściany okiennej. Spoiny nie powinny znajdować się w miejscach najsilniejszego ruchu. Przy wykładzinach wzorzystych należy odpowiednio dopasować wzór na stykach arkuszy.

Do przyklejenia wykładziny stosować klej zalecany przez producenta wykładziny oraz w

obowiązujących instrukcjach technologicznych. Przed użyciem klej dobrze wymieszać w wiaderku. Nanosić na podłoże w zależności od rodzaju spodu wykładziny za pomocą szpachli/packi zębatej lub wałka. Po okresie wstępnego odparowania środka ok. 10-30 minut (w zależności od chłonności podłoża i warunków klimatycznych pomieszczenia) kładziemy wykładzinę i starannie ją układamy dociskając do podłoża. Po ok. 30 minutach jeszcze raz dociskamy ją na całej powierzchni. Siłę umocowania wykładziny regulujemy poprzez moment ułożenia na środku mocującym. Im później położymy wykładzinę tym siła mocowania będzie niższa.

Minimalna temperatura podłogi przy klejeniu to +16°C i maksymalna wilgotność 65%.

Wykładzina powinna dobrze przylegać na całej powierzchni do podłoża; nie dopuszcza się

występowania deformacji wykładziny (pęcherzy, fałd itp.), odstawania brzegów arkuszy oraz

zabrudzeń powierzchni klejem.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość wykonania robót, ich zgodność z dokumentacją projektową, zaleceniami technicznymi producenta i poleceniami Inspektora Nadzoru Inwestorskiego bądź kierownika robót.

5.6. UKŁADANIE POSADZEK CERAMICZNYCH

W pomieszczeniach sanitarnych, tj. w ogólnodostępnych toaletach, pomieszczeniu gospodarczym, oraz w pomieszczeniach piętra zaprojektowano wykonanie posadzek z gresów lub innych płytek szklanych nienasiąkliwych.

Dobór materiału, rodzaj, jakość, kolorystykę, wielkości elementów należy

uzgodnić z inwestorem.

Warstwę wyrównawczą posadzki na 24 godziny przed przystąpieniem do układania płytek należy pokryć warstwą izolacji przeciwwodnej w płynie, łącznie ze ścianami w strefie przyposadzkowej na wysokość ~5cm.

Należy dokonać oględzin zastosowanych płytek, ocenić możliwość pochłaniania wody z zaprawy klejowej przez materiał. W razie potrzeby należy dokonać uprzedniego namoczenia płytek.

Do mocowania płytek należy stosować zaprawy klejowe do mocowania płytek ceramicznych zgodnie z wytycznymi producenta. Do uzupełnienia spoin zastosować gotowe spoiny do spoinowania płytek ceramicznych według zaleceń producenta. Spoiny zagruntować płynem gruntującym. Stosować zaprawy wg. PN-75/B-10121.

Temperatura powietrza wewnętrznego w czasie układania płytek powinna wynosić co najmniej +5°C.

Dopuszczalne odchylenie krawędzi płytek od kierunku poziomego lub pionowego nie powinno być większe niż 2 mm/m, odchylenie powierzchni okładziny od płaszczyzny nie większe niż 2 mm na długości łaty dwumetrowej.

5.7. SUFITY PODWIESZONE

W obiekcie należy zastosować następujące rodzaje sufitów podwieszonych:

- Sufity modułowe perforowane z prasowanej wełny mineralnej na stalowym ruszcie systemowym, sufity zaprojektowano w korytarzach.

Płyta sufitowa mineralna

Kolor: Biały

Moduł (mm): 600 x 600 x 15 MM

Reakcja na ogień: EU - Euroklasa A2-s1,d0

Pochłanianie dźwięku (alfa w): 0.55 (H)

Dźwiękoizolacyjność (Dncw): 36

Odbicie światła (%): 82.8

Odporność na wilgoć (%): 95

Materiał: Mineralne

faktura płyty –kornik

Płyty mocować na ruszcie z profili systemowych, np:

Profil główny: 24 x 43 mm standardowa długość: 3,6 m

Profile poprzeczne: 24 x 35 mm standardowa długość: 0,6 m i 1,2 m

Kątownik przyścienny: 19 x 24 mm standardowa długość: 3,0 m

Wieszak uniwersalny do systemów sufitowych.

Sufit zaprojektowano na poziomie +2,75 od poziomu posadzki.

Przestrzeń nad sufitem wykorzystywana będzie jako strefa techniczna.

Uwaga ! do mocowania wieszaków do stropu nie używać kołków rozporowych z tworzywa sztucznego, gdyż w przypadku pożaru ulegną one stopie-

niu, używać tylko kotwy metalowe.

5.8. BALUSTRADY

Przy istniejących schodach wewnętrznych balustrady zastosować obustronne. Szerokość spocznika pomiędzy balustradami zachować 1,4m, a szerokość spoczników zachować 1,5m.

5.9. DRZWI WEWNĘTRZNE

Materiały

W obiekcie należy zastosować następujące rodzaje drzwi wewnętrznych:

- drzwi drewniane płytowe pełne z okleiną typu palisander.

Lokalizacja wg rysunków architektonicznych, opis wg wykazu drzwi wewnętrznych

Drzwi zastosować pełne, malowane lub okleinowane (okleina wg. wzornika producenta), wypełnienie stabilizujące - "plaster miodu" lub płyta wiórowa otworowa. Kolor biały lub naturalny. Drzwi łazienkowe zastosować z otworami wentylacyjnymi o pow. 0,2m².

Każdy wyrób stolarki drzwiowej wyposażać w okucia zamykające. W drzwiach łazienkowych zamontować zamek łazienkowy. Okucia stalowe powinny być zabezpieczone fabrycznie trwałymi powłokami antykorozyjnymi. Okucia nie zabezpieczone należy, przed ich zamocowaniem, pokryć minią ołowianą lub farbą ftalową, chromianową przeciwrdzewną.

Ościeżnice zastosować drewniane. Kolor dobrać do drzwi płytowych.

Przed przystąpieniem do zamówienia należy dokonać obmiarów otworów, w których będzie następować

montaż drzwi. Wysokość drzwi należy przewidzieć podczas robót wykonawczych posadzki, aby zapewnić wysokość w świetle ościeżnicy 200cm.

Montaż

Przed przystąpieniem do montażu należy sprawdzić:

- prawidłowość wykonania ościeży
- możliwość mocowania elementów do ścian
- jakość dostarczonych elementów do wbudowania

Stolarkę drzwiową należy zamocować zgodnie w wytycznymi podanymi przez producenta drzwi.

Elementy powinny być trwale zakotwione w murze za pomocą kotew montażowych mocowanych za pomocą kołków rozporowych lub wstrzeliwanych.

Osadzone elementy uszczelnić między ościeżem a ścianą pianą montażową lub innym materiałem uszczelniającym dopuszczonym do tego celu świadectwem ITB.

Badanie materiałów użytych na konstrukcję należy przeprowadzić na podstawie załączonych zaświadczeń o jakości wystawionych przez producenta stwierdzających zgodność z wymaganiami dokumentacji i normami państwowymi.

6. WYMAGANIA TECHNICZNE I SANITARNE DLA POMIESZCZEŃ

- Pomieszczenia higieniczno – sanitarne:
 - o Ściany pomieszczeń higieniczno-sanitarnych powinny być wykonane o powierzchni zmywalnej i odpornej na działanie wilgoci do wysokości 2,0m powyżej posadzki
 - o Zastosowanie sufitów podwieszanych dopuszcza się z zachowaniem wysokości pomieszczeń o wysokości min. 2,5m
 - o Posadzka powinna być zmywalna, nienasiąkliwa i nieśliska.
 - o Drzwi powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczenia, mieć, z zastrzeżeniem § 75 ust. 2, co najmniej szerokość 0,8 m i wysokość 2 m w świetle ościeżnicy, a w dolnej części - otwory o sumarycznym przekroju nie mniejszym niż 0,022 m² dla dopływu powietrza.
Otwory w drzwiach z uwzględnieniem wymagań zawartych w projekcie instalacji sanitarnych
 - o Urządzenia w sanitariacie przeznaczonym dla osób niepełnosprawnych należy stosować tylko dopuszczone do użytku i posiadające odpowiednie certyfikaty. Szerokość w świetle 0,9m.
- Pomieszczenia gospodarcze:
 - o Ściany pomieszczeń gospodarczych powinny być wykonane o powierzchni zmywalnej i odpornej na działanie wilgoci do wysokości 2,0m powyżej posadzki
 - o Posadzka powinna być zmywalna, nienasiąkliwa i nieśliska.
 - o Sufity oraz ściany powyżej 2,0m wykonać jako tynkowane tynkiem cem-wap i położyć powłokę malarską.
- Pomieszczenia techniczne i magazynowe:
 - o Posadzki wykonać z materiałów nie rozprzestrzeniających kurzu i niekruśzących się
 - o Ściany wykonać według zaleceń i wymagań inwestora. Proponuje się wykonać ściany jako tynkowane tynkiem cem-wap i pokryte powłoką malarską.
- Pomieszczenia komunikacji ogólnej:
 - o Posadzki wykonać z materiałów łatwo zmywalnych, nienasiąkliwych, nieśliskich, umożliwiających poruszanie się po nich osobom na wózkach inwalidzkich.

- o Powierzchnie ścian gładkie, wykonać jako tynkowane pokryte powłoką malarską,
 - o Sufity w poziomie parteru wykonać obniżone do poziomu 2,75m nad poziomem posadzki, według punktu 10.3
 - o W miejscach otworów drzwiowych zastosować listwy zabezpieczające przed ukruszeniem narożników ścian
 - o W holu głównym zapewnić miejsce do gromadzenia okryć wierzchnich zgodnie z rysunkiem architektonicznym
- Pomieszczenia gabinetów lekarskich:
 - o Posadzki wykonać z materiałów łatwo zmywalnych, nienasiąkliwych, nieśliskich, umożliwiających poruszanie się po nich osobom na wózkach inwalidzkich.
 - o Połączenie ścian i podłóg wykonać jako bezszcelinowe
 - o Ściany oraz posadzki wokół umywalk i zlewozmywaków wykończyć w sposób zabezpieczający ścianę przed zawilgoceniem
 - o Ściany gabinetu zabiegowego wyłożyć płytkami nienasiąkliwymi do poziomu 2,0m od poziomu posadzki
 - o W gabinecie zabiegowym zastosować zlewozmywak oraz umywalkę z funkcją bezdotykowego uruchamiania.
 - o Przy umywalkach w gabinetach umieścić zasobniki na ręczniki papierowe, pojemnik z mydłem w płynie, pojemnik na zużyte ręczniki oraz pojemnik z środkiem dezynfekującym

7. ROBOTY INSTALACYJNE

Przewody i kable instalacji w przestrzeni korytarza prowadzone będą powyżej sufitu podwieszonego. Prowadzić należy je natynkowo lub w korytach podwieszanych. Do pomieszczeń przebiecia prowadzone będą poprzez ściany na wysokości tras kabli w korytarzu. W pomieszczeniach instalacje prowadzić podtynkowo. W tym celu należy wykonać bruzdy, które zostaną uzupełnione po wykonaniu instalacji. Przejścia przez ściany wykonać w tulejach osłaniających.

8. ROBOTY NAPRAWCZE TYNKARSKIE

Wszelkie ubytki w tynkach, bruzdy oraz uszkodzenia powstałe wskutek robót należy naprawić i uzupełnić. Jeżeli podczas robót natrafi się na miejsca odparzeń lub odprysków tynku należy go odkuć na wielkość ~3cm powyżej granicy ubytku

Miejsca przewidziane do naprawy należy oczyścić z kurzu oraz resztek zanieczyszczeń. Zabrudzenia, powłoki malarskie, resztki klejów i warstwy zwie-

trzałe należy całkowicie usunąć. Można użyć frezarek, śrutownic lub polerek. Powierzchnia powinna być starannie zamieciona i odkurzona. Przed przystąpieniem do wykonania uzupełnień dokonać poszerzenia powierzchniowych pęknięć i ubytków w podłożu, po czym odkurzyć i zagruntować preparatem gruntującym, a następnie wypełnić używając do tego celu zapraw naprawczych tego samego producenta lub dopuszczone do zastosowania przez producenta. Reperację podłoża należy wykonać co najmniej na dzień przed robotami wykończeniowymi ścian, ale stosując się do zaleceń producenta. Podłoża chłonne i mocno pyłące, po oczyszczeniu i wyrównaniu powierzchni, należy zagruntować emulsją gruntującą. Zagruntowanie podłoża zapobiega odciąganiu wody z podkładu i pojawianiu się na jego powierzchni pęcherzyków powietrza.

Do napraw tynków zaleca się użycie naprawczych zapraw cementowych. Zaprawy naprawcze nakładamy stosując nacisk na jeszcze świeżą warstwę szczepną za pomocą kielni lub szpachelki. Głębsze ubytki muszą być wypełnione w kilku procesach roboczych, przy czym każdej z warstw pośrednich należy nadać szorstką powierzchnię, a po jej wyschnięciu każdorazowo powlec warstwą szczepną z materiału gruntującego. Nałożonej w ten sposób zaprawy nie należy nakładać poza obrysem ubytku, lecz jedynie wygładzić pacą. Grubość nakładanej warstwy wynosi od 0,5 cm do maks. 5 cm, w zależności od zastosowanego materiału. Nałożoną powłokę z zaprawy należy pierwszego dnia chronić przed zbyt szybkim wyschnięciem, dlatego też należy unikać podwyższonych temperatur i przeciągów powietrznych. Pielęgnacja powinna trwać co najmniej 5 dni, w czasie których należy chronić nałożoną powłokę przed mrozem oraz stosować przykrycia lub utrzymywanie wilgoci. W stanie świeżym zaprawy naprawczej nie należy spryskiwać wodą. Narzędzia robocze należy od czasu do czasu przemyć wodą. Po wyschnięciu zaprawy naprawczej można wyrównać obrabianą powierzchnię przez szpachlowanie lub szlamowanie i zagładzić za pomocą zaprawy o drobnym uziarnieniu.

9. DOSTĘPNOŚĆ DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH.

Projektowany obiekt posiada zewnętrzną pochylnię dla osób niepełnosprawnych, ale nie jest przystosowany do korzystania z pomieszczeń na piętrze przez osoby niepełnosprawne poruszające się na wózkach inwalidzkich. Dla likwidacji barier architektonicznych projektuje się platformę schodową przystosowaną do transportu osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Poza platformą budynek będzie spełniać warunki:

- Odpowiedniej szerokości drzwi wewnętrzne bez progów,
- Toalety przystosowane do korzystania przez osoby niepełnosprawne poruszające się na wózkach inwalidzkich.
- dostęp do wszystkich pomieszczeń użytkowych przychodni.

10. CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA OBIEKTU.

10.1. BILANS MOCY URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH.

Bilans mocy wszystkich projektowanych i przewidywanych urządzeń zasilanych energią elektryczną podano w części elektrycznej i technologicznej niniejszego – Instalacje elektryczne wewnętrzne.

10.2. WŁAŚCIWOŚCI CIEPLNE PRZEGRÓD ZEWNĘTRZNYCH

Zgodnie z projektem termomodernizacji ściany zewnętrzne po wykonanym dociepleniu posiadają współczynnik przenikania ciepła $k=0,315\text{W/m}^2\text{K}$

10.3. PARAMETRY SPRAWNOŚCI ENERGETYCZNEJ INSTALACJI GRZEWczych, WENTYLACYJNYCH I KLIMATYZACYJNYCH.

Parametry sprawności energetycznej instalacji grzewczych, wentylacyjnych i klimatyzacyjnych podano w części instalacyjnej opracowania.

11. WPŁYW OBIEKTU BUDOWLANEGO NA ŚRODOWISKO.

Nie przewiduje się zmiany sposobu użytkowania obiektu. Nie zmienia się więc charakterystyczne wpływy obiektu na środowisko, użytkowników i budynku sąsiednie.

- Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilości i sposoby odprowadzania ścieków zostało opisane w części instalacyjnej opracowania. Realizowane będą na podstawie umów z zarządcami sieci poprzez istniejące przyłącza.
- Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów została opisana w części technologicznej niniejszego opracowania. Odpady bytowe będą składowane w istniejących kontenerach i wywożone przez wyspecjalizowane firmy na podstawie umów istniejących.
- Emisja hałasu oraz wibracji urządzeń wentylacyjno – klimatyzacyjnych została opisana w części instalacyjnej opracowania.
- Roboty budowlane projektowane nie wpływają na drzewostan istniejący oraz zagospodarowanie terenu.

12. WYMAGANIA OCHRONY PPOŻ DO PROJEKTU REMONTU PRZYCHODNI

12.1. KLASYFIKACJA POŻAROWA.

UWAGA: Wprowadzanie zmian, jak i wykorzystanie całości lub jednego z elementów opracowania, powielanie, wykorzystywanie koncepcji rozwiązań i kopiowanie w innym opracowaniu bez zgody PWPP Maxpol. traktowane będzie jako naruszenie praw autorskich (Dz.U.24/1994, poz.83, art. 115-118) z wszelkimi konsekwencjami prawnymi.

Budynek, w którym znajdują się pomieszczenia objęte opracowaniem jest budynkiem użyteczności publicznej zakwalifikowanym **do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.**

Budynek niski zakwalifikowany do **klasy odporności pożarowej C.**

Powierzchnia budynku nie przekracza 1000m².

12.2. DROGI POŻAROWE.

Obsługę komunikacyjną w zakresie drogi pożarowej stanowi ulica Spacerowa. Droga przebiega wzdłuż dłuższego boku budynku. Ulica ma wymaganą szerokość 4,0m.

12.3. ZAOPATRZENIE WODNE DO WEWNĘTRZNEGO GASZENIA POŻARU.

Budynek opracowywany zaprojektowano w kategorii zagrożenia pożarowego ZL III, w klasie odporności ogniowej C. Budynek jest zakwalifikowany do kategorii N – niski. Opracowywana powierzchnia przychodni stanowi jedną strefę pożarową z całym budynkiem i nie przekracza 1000m². W związku z powyższym nie ma obowiązku stosowania urządzeń zaopatrujących budynek w wodę do wewnętrznego gaszenia pożaru.

12.4. ZAOPATRZENIE WODNE DO ZEWNĘTRZNEGO GASZENIA POŻARU.

Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru stanowić będą hydranty w ulicy spacerowej.

12.5. WARUNKI EWAKUACJI.

- najmniejsza szerokość drzwi w świetle ościeżnicy 0,9 m, a w przypadku drzwi służących do ewakuacji do 3 osób - 0,8 m.
Wysokość drzwi na drogach ewakuacyjnych zaprojektowano jako 2 m w świetle.
- drzwi wieloskrzydłowe, stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia zaprojektowano z jednym, nieblokowanym skrzydłem drzwiowym o szerokości 0,9 m.
- Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych wynosi 1,4 m.
- Skrzydła drzwi, stanowiących wyjście na drogę ewakuacyjną, po ich całkowitym otwarciu nie zmniejszają wymaganej szerokości tej drogi.
- długości dość ewakuacyjnych nie przekracza 30m, w tym nie więcej niż 20m na poziomej drodze ewakuacyjnej.

12.6. OZNAKOWANIE EWAKUACYJNE, POŻARNICZE, INFORMACYJNE.

- Zgodnie z § 244, ust. 3 rozporządzenia na drogach ewakuacyjnych miejsca, w których zastosowano pochylnie lub stopnie umożliwiające pokonanie różnicy poziomów, powinny być wyraźnie oznakowane.
- Zgodnie z § 181, ust. 7 rozporządzenia podświetlane znaki wskazujące kierunki ewakuacji należy wykonywać zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi wymagań w tym zakresie.
- Drogi ewakuacyjne mają być oznakowane zgodnie z Polskimi Normami (Polska Norma PN-92/N-01256/02 „Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.”), gdzie określony jest rodzaj i kształt znaków ewakuacyjnych.

Podstawowe zasady projektowania rozmieszczenia znaków ewakuacyjnych na drodze ewakuacyjnej są następujące:

- W każdym miejscu drogi ewakuacyjnej ma być widoczny co najmniej jeden znak ewakuacyjny.
- Lampy ewakuacyjne w kompleksach należy umieszczać na takiej wysokości, aby nie były zasłonięte przez inne osoby, plansze reklamowe, czy elementy architektoniczne budynku.
- Znak ewakuacyjny musi być bezwzględnie widoczny na drodze ewakuacyjnej z określonej odległości widzenia, aby zapewnić odpowiedni kierunek ewakuacji.
- Lampy oznaczające wyjścia muszą się znajdować bezpośrednio nad wyjściami albo tuż obok nich, a lampy kierunkowe muszą znajdować się także w miejscach, w których drogi ewakuacyjne zmieniają kierunek.
- Oznakowanie dróg ewakuacyjnych powinno być zgodne z PN.
- Rozmieszczenie tablic informacyjnych powinno być realizowane w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do bezbłędnej identyfikacji drogi ewakuacyjnej.
- Wymagane wymiary danego znaku ewakuacyjnego powinny być uzależnione od odległości, z jakiej ten znak powinien być dostrzegany przez ewakuujących się ludzi. Polska Norma określa wysokość liter i szerokość znaku WYJŚCIE EWAKUACYJNE, zależnie od tej odległości.
- Podświetlone znaki ewakuacyjne powinny być stosowane tam gdzie pomieszczenia lub drogi ewakuacyjne nie są oświetlone światłem dziennym lub sztucznym przez długie okresy.
- Przeciwpowodziowy wyłącznik prądu powinien być odpowiednio oznakowany zgodnie z PN .

12.7. WYMAGANIA DLA ELEMENTÓW WYKOŃCZENIA I WYPOSAŻENIA.

Przy wykończeniu wnętrza kompleksu należy się kierować następującymi zasadami:

- Zgodnie z § 258, ust. 1 rozporządzenia [3] stosowanie w strefach ZL III do wykończenia wnętrza materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione.
- Na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione.
-
- Zgodnie z § 260, ust. 1 § w pomieszczeniach, przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób oraz w pomieszczeniach produkcyjnych, stosowanie łatwo zapalnych przegród, stałych elementów wyposażenia i wystroju wnętrza oraz wykładzin podłogowych jest zabronione.
- Zgodnie z § 262, ust. 1 w strefach ZL III okładziny sufitów oraz sufity podwieszone należy wykonywać z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia.
- Zgodnie z § 264 palne elementy wystroju wnętrza budynku, przez które lub obok których są prowadzone przewody ogrzewcze, wentylacyjne, lub spalinowe, powinny być zabezpieczone przed możliwością zapalenia lub zwęglenia.

Uwaga: właściwości zastosowanych do wystroju wnętrza materiałów powinny być potwierdzone odpowiednimi dokumentami klasyfikacji pożarowej tych materiałów.

12.8. WYMAGANIA DLA INSTALACJI UŻYTKOWYCH TECHNICZNYCH.

Przeciwpowozarowy wyłącznik prądu

Budynek wyposażony jest w przeciwpowozarowy wyłącznik prądu.

Wymagania dla instalacji elektrycznych

Zgodnie z § 180 instalacja i urządzenia elektryczne, powinny zapewniać ochronę przed powstaniem pożaru, wybuchem i innymi szkodami.

Wymagania dla instalacji ogrzewczych

Zgodnie z § 267, ust. 8 izolacje cieplne i akustyczne zastosowane w instalacjach ogrzewczych powinny być wykonane w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

Wymagania dla urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych

Przewody wentylacyjne prowadzone przez strefy pożarowe, których nie obsługują, powinny być obudowane elementami (ściankami, okładzinami itp.) o odporności ogniowej równej odporności ogniowej oddzielenia przeciwpożarowego.

Prowadzenie przez pomieszczenia przewodów wentylacyjnych z materiałów palnych jest zabronione.

Zgodnie z § 267, ust. 1 rozporządzenia [3] przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a palne izolacje cieplne i akustyczne oraz inne palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na zewnętrznej ich powierzchni w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

Odległość niez izolowanych przewodów wentylacyjnych od wykładzin i powierzchni palnych powinna wynosić co najmniej 0,5 m.

Elastyczne elementy łączące, służące do połączenia sztywnych przewodów wentylacyjnych z elementami instalacji lub urządzeniami, z wyjątkiem wentylatorów, powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, posiadać długość nie większą niż 4 m, przy czym nie powinny być prowadzone przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego.

Elastyczne elementy łączące wentylatory z przewodami wentylacyjnymi powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, przy czym ich długość nie powinna przekraczać 0,25 m.

Izolacje cieplne i akustyczne zastosowane w instalacjach: wodociągowej, kanalizacyjnej i ogrzewczej powinny być wykonane w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej (EI), równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego, lub:

Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny być obudowane elementami o klasie odporności ogniowej (EI), wymaganej dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych, bądź też być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające.

Maszynownie wentylacyjne i klimatyzacyjne w budynkach mieszkalnych średniowysokich (SW) powinny być wydzielone ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 60 i zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 30; nie dotyczy to obudowy urządzeń instalowanych ponad dachem budynku.

Ochrona odgromowa

Budynek jest wyposażony w ochronę odgromową.

12.9. URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE

Istniejące:

przeciwpożarowy wyłącznik prądu

Projektowane

Oświetlenie ewakuacyjne i oznaczenie dróg ewakuacji

12.10. GAŚNICE PRZENOŚNE LUB PRZEWOŻNE

Strefy budynku zakwalifikowane do ZL III oraz pomieszczenia techniczne, magazynowe powinny być wyposażone w podręczny sprzęt gaśniczy i agregaty w ilości i rodzaju wynikające z ich powierzchni, funkcji i rodzaju znajdujących się w nich materiałów i urządzeń technicznych.

Przy ustalaniu podręcznego sprzętu gaśniczego należy się kierować następującymi zasadami:

jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać na każde 100 m² powierzchni w strefie ZL III,

jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać na każde 300 m² powierzchni w strefie garaży, pomieszczeń technicznych i magazynowych,

odległość dojścia do sprzętu z całej powierzchni chronionej nie powinna być większa niż 30 m,

sprzęt powinien być umieszczany w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń,

oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu powinno być zgodne z Polskimi Normami,

do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m, sprzęt należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki)

13. Wykaz zastosowanych przepisów, norm i literatury specjalistycznej

- 1) *Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane (Dz.U. Nr 89, poz.414, z późn. zm.)*
- 2) *Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późniejszymi zmianami).*
- 3) *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych.*
- 4) *Rozporządzenie Ministra Zdrowia i opieki Społecznej z dnia 02 luty 2011. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 74, poz., 366 z 1993r.; Nr 16 poz. 77 z 1994r.; Nr 26 poz. 95 z 1998r.; Nr 37 poz. 214 z 1999r.; Nr 94 poz. 1098)*
- 5) *Rozporządzenie Ministra zdrowia z dnia 9 marca 2000r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia, urządzenia i sprzęt medyczny, służące wykonywaniu indywidualnej praktyki lekarskiej, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej i grupowej praktyki lekarskiej (Dz. U nr 20 poz. 254)*
- 6) *Ustawa z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U Nr 91, poz. 408; liczne zmiany, ostatnia Dz. U. Nr 126 poz. 1382 z 2001r.)*
- 7) *art. 57 ust. 1 w związku z art.48 ust.4 Ustawy Prawo Ochrony Środowiska /Dz, U. Nr 62, poz. 627/ art. 1, ust. i i art. 4 Ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy Prawo Ochrony Środowiska ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw /Dz. U. Nr 100, poz. 1085/*
- 8) *Ustawa z dnia 24.08.1991r. O ochronie przeciwpożarowej*
- 9) *Rozporządzenie MSWiA z dnia 21.04.2006r. W sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.*
- 10) *Rozporządzenie MSWiA z dnia 16.06.2003 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.*

Projektował:	<i>mgr inż. arch. Witold Malmon uprawnienia projektowe w specjalności architektonicznej bez ograniczeń nr GP-III-7342/130/91</i>	
Opracował:	<i>mgr inż. arch. Łukasz Hebda</i>	

UWAGA: Wprowadzanie zmian, jak i wykorzystanie całości lub jednego z elementów opracowania, powielanie, wykorzystywanie koncepcji rozwiązań i kopiowanie w innym opracowaniu bez zgody PWPP Maxpol. traktowane będzie jako naruszenie praw autorskich (Dz.U.24/1994, poz.83, art. 115-118) z wszelkimi konsekwencjami prawnymi.